

Sygn. akt II UK 94/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z wniosku M. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o świadczenie przedemerytalne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 października 2012 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 października 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację M. G. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o świadczenie przedemerytalne.

Ubezpieczony zaskarżył powyższy wyrok skargą kasacyjną. Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania podniósł, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. W ocenie wnioskodawcy Sąd Najwyższy powinien rozstrzygnąć, czy 30-dniowy okres przerwy pomiędzy zwolnieniem ze służby wojskowej a podjęciem pracy u pracodawcy, u którego pracownik był zatrudniony w dniu powołania do służby, należy uznać za okres ubezpieczenia składkowego w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ubezpieczonego nie kwalifikuje się do przyjęcia do merytorycznego rozpoznania.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że jeżeli skarżący jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., konieczne jest przedstawienie występującego w sprawie zagadnienia prawnego przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których powstało, wskazanie argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz wykazanie, że przedstawione zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007 r., V CSK 357/07, LEX 621244). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opartego na przesłance wymienionej w tym przepisie musi zawierać wywód zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruuujących to zagadnienie (postanowienia SN z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467, z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468). Wskazywane przez skarżącego kwestie zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (vide wyrok SN z dnia 10 lutego 2012 r., II UK 125/11, OSNP z 2013 Nr 1-2, poz. 18, LEX nr 1157554). Brak zatem podstaw do uznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ k.p.c.